

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá problematikou utváření významu v biblické a systematické teologii. Obě disciplíny zasazují do kontextu novověku, v němž sledují jejich vývoj jako součást zásadních epistemologických změn v povedomí moderního evropského subjektu. Přesto však cílem není předložit jejich souvislý historický vývoj, ačkoliv je nutné bárt ho v úvahu především kvůli pestré škále významu těchto disciplín, s nimiž se v dějinách a v současnosti setkáváme. Byly-li interpretace Písma a církevní doktrína v minulosti součástí velmi rozmanitých jazykových forem (např. koncilní akta, dopisy, polemiky, kánony, kázání, traktáty atd.), dovoluje nám tato skutečnost analyzovat bibilickou a systematickou teologii jako diskursy, které mají poetickou strukturu utvářející nové souvislosti v textech. Biblická a systematická teologie jsou vnímány jako diskursivní formy či způsoby organizování teologického poznání v moderní epoše. První kapitola vymezuje historicko-teoretický rámec práce, zasazuje ji do teoretického kontextu formalismu, strukturalismu, sémiotiky a lacanovské psychoanalýzy. Druhá kapitola analyzuje biblickou a systematickou teologii jako poetické diskursy a bere v úvahu četné významové odstíny těchto pojmů, Třetí kapitola předkládá čtení konkrétní problematiky orthodoxie a hereze z pohledu obou disciplín. Čtvrtá kapitola se zabývá politickými aspekty teologických diskursů.